

HOTEL 2.0

Blijspel in twee bedrijven

door

LIESBETH RODENBURG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOTEL 2.0** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LIESBETH RODENBURG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

John van de Water - eigenaar hotel

Marieke van de Water - zus van John, mede-eigenaar

Brenda Das - medewerker

Hans van den Heuvel - gast

Bert Minnema/Herb Maxima - gast

Janet Minnema/Minet Maxima - gast

Hoyte Buurman - gast

Tante Mie - gast

Pia Mollema-de Vries - gast

Elsbeth de Vries - moeder van Pia, gast

DECOR:

Balie schuin met laptop rechts, bank met tafeltje en losse stoel schuin links. Planten en een ornament. Drie deuren: de hoofdingang recht achter in het decor, een deur achter de balie (voor het personeel) en een deur daar recht tegenover aan de andere kant (naar de gastenkamers) Op de balie de naam van het hotel: Hotel Het Wilde Water.

EERSTE BEDRIJF

(John doet klusjes in de lounge, planten water geven, dingen recht leggen, een ornament dat met z'n rug naar het publiek staat goed zetten. Dan gaat de telefoon)

JOHN: Goedemorgen, Familiehotel Het Wilde Water, u spreekt met John van de Water, hoe kan ik u helpen? *(luistert)* Ach, wat vervelend. *(luistert)* U bent ziek. *(luistert)* Buikloop....en hoofdpijn, ja, lastig. *(luistert)* Lage rugpijn, ook heel naar. *(luistert)* En een zere keel en koorts. *(luistert en scrollt ondertussen op de computer)* De Boer, was de naam, hè? Nu zie ik hier dat uw boeking pas voor over veertien dagen is, misschien bent u dan weer wel opgeknappt....*(luistert)* dat denkt u niet. *(luistert)* Nee meneer, ik weet ook niet hoe lang dikke voeten dik blijven. *(luistert)* Of waar uw loopoor heen wil. *(luistert)* Ik neem uw klachten zeker wel serieus, meneer de Boer, maar twee weken is toch.....*(luistert en zucht)* dan zullen we de reservering uit het systeem halen, meneer de Boer, ik kan u een pracht van een voucher aanbieden, zodat u later....*(luistert)* dat wilt u niet, alleen al uw geld terug. Prima, dan wens ik u nog een heelprettige middag. *(men heeft al opgehangen)*

(Marieke komt op met twee koppen koffie; ze zet er een voor John neer)

MARIEKE: Môge, wat een heerlijk weer! Het wordt een prachtige dag. De eetzaal is klaar, verse bloemetjes op de tafels, Brenda heb ik nog niet gezien, maar ik dacht, ik ga alvast maar aan de slag. *(ziet nu dat John niet vrolijk kijkt)* Wat is er?

JOHN: *(kijkt nog steeds op zijn scherm)* Alweer een annulering, ze vliegen om mijn oren, *(wijst aan op het scherm)* kijk, annulering, annulering, voucher, geen idee wanneer die lui dan komen, het gaat helemaal niet goed.

MARIEKE: Ik zie het, we hebben echt een probleem. Maarrrrrr, we moeten niet bij de pakken neerzitten, we hebben wel voor hetere vuren gestaan. Hebben we allemaal overleefd.

JOHN: Ja, nadat we al ons personeel hebben moeten laten gaan.

MARIEKE: Op een na.

JOHN: Op een na, dat is waar. Brenda is niet weg te slaan. En geloof

mij, ik heb de neiging gehad om het te proberen.

MARIEKE: We zetten gewoon met z'n allen de schouders eronder, we doen ons best, we houden de moed er in!

JOHN: (*moedeloos*) Ik weet het niet, hoor.

MARIEKE: We verzinnen er wat op, we maken een plan.

JOHN: (*schamper*) Daar heb ik tijd zat voor met een leeg hotel!

MARIEKE: Nou, maar dat geeft ons wel de kans om even pas op de plaats te doen om te kijken of we een andere koers moeten varen.

JOHN: Wat ben jij opeens positief?

MARIEKE: Nou ja, we hebben het hotel nu twee jaar geleden van papa overgenomen en misschien hebben we alleen maar wat nieuwe energie nodig of moeten we onze aanwezige energie wat positiever maken en minder zwaar!

JOHN: Jij met je energie, daar had je het vorige keer ook al over, wat bedoel je nou?

MARIEKE: Nou gewoon, ander publiek (*met gebaar de zaal in*), leuke mensen, reclame in de plaatselijke krant, evenementen, ander interieur, daar krijg je nieuwe energie van. Ik heb er zin in.

JOHN: Geweldig idee, maar op dit moment liggen we bijna op ons gat met dit hotel en dan kun je dat nieuwe interieur wel vergeten.

MARIEKE: Dan nemen we een extra lening.

JOHN: (*somber*) Ik heb nu al geen idee waar ik de energierekening van moet betalen.....

MARIEKE: Kom op John! We gaan er tegenaan en we blijven lachen. We zijn een team! Jij en ik enBrenda.

(op dat moment sloft Brenda voorbij; ze ziet er slonzig uit, kijkt niet op of om, heeft een beker in haar handen. John en Marieke kijken alleen en zeggen niks)

BRENDA: Effe een bakkie halen. (*gaat af*)

(John en Marieke kijken elkaar nu toch wat moedeloos aan)

MARIEKE: (*herstelt zich*) Goed, laten we dan nu eens kijken naar de boekingen die wél doorgaan! (*kijkt op het scherm*) O.

JOHN: Ja, dat bedoel ik. Onze vaste logee, tante Mie, nou, die betaalt nie. Nooit nie. Hoeft nie. Heeft onze lieve opa ooit

bedacht, want ze is familie.

MARIEKE: *(heftig)* Ja, en als die toverkol een keer doodgaat, zul je zien dat ze haar vermogen aan de kattenopvang nalaat, hebben we d'r nog niks aan. *(schrikt van wat ze zegt)* Oh, dat meen ik niet.

JOHN: Jawel, dat meen je wel.

MARIEKE: O ja, da's waar. *(kijkt weer op de computer)* En ons gezellige echtpaar Doornbos komt ook weer. Nou ja, die betalen in ieder geval wel!

JOHN: Ja, maar niet graag! En ze hebben er altijd een hoop tekst bij met al dat geklaag over alles! De kamer, het eten, de prijzen, het uitzicht.....

MARIEKE: Vorige keer klaagden ze dat de airco te hoog stond.

JOHN: Ja ja, die airco die we niet hebben?

MARIEKE: Precies. *(wijst aan op het scherm)* Nou ja, tante Mie en die vervelende Doornbosjes en eh...even kijken, hoor. O, daar nog een boeking, meneer Buurman. Nou, leuk.

JOHN: Ken je meneer Buurman?

MARIEKE: Nee.

JOHN: Hoe weet je dan dat-ie leuk is?

MARIEKE: *(ongeduldig)* Omdat-ie nieuw is en dus leuk. Anders hebben we alleen tante Mie *(doet haar na met een andere stem)* "Weet u, ik zit graag in de lounge om mensen te kunnen zien" en dat emmerende stel van Doornbos *(doet hun ook na met weer een andere stem)* "Het ontbijt is hier wat magertjes, dus wij nemen altijd zelf nog wat snackjes mee" die komen helemaal mijn keel uit.

JOHN: Mmh. *(wijst weer naar de computer)* Dan hebben we volgende week pas weer een groepje fietsers en de week daarna twee andere mensen en dat is gewoon niet genoeg om draaiende te blijven, dus die nieuwe energie waar jij het over hebt, leuk, maar *(de telefoon gaat en hij neemt op)* Goedemorgen, Familiehôtel Het Wilde Water, u spreekt met John van de Water, hoe kan ik u helpen? *(luistert)* Meneer Doornbos, wat ontzettend jammer. *(luistert en aan zijn gezicht kunnen we zien dat er flink wordt geklaagd)* Meneer Doornbos, als ik u even mag onderbreken, iets wat ik eigenlijk al jaren wil, nee, luistert u nu maar even naar mij, meneer Doornbos. Als u

nu niet had geannuleerd, had ik u geannuleerd, met al dat gemauw en gemekker. Meneer Doornbos, dit hotel is voortaan voor u persona non grata! *(luistert)* Nee, ik weet ook niet precies wat dat betekent, maar het komt er op neer dat we u en uw chagrijnige vrouw hier nooit meer willen zien! *(legt met kracht de hoorn neer)*

MARIEKE: *(na een korte stilte)* John, wat heb je nou gedaan?

JOHN: *(haalt diep adem)* Ik heb net ons familiehotel de nek omgedraaid.

MARIEKE: Ja.

JOHN: *(na een korte stilte)* Als tante Mie dood is, kunnen we de tent wel sluiten.

MARIEKE: Nee, het komt goed, er komen betere tijden.

JOHN: *(schamper)* We starten een daklozenopvang of zo.

MARIEKE: *(beslist)* Nee, er komt vandaag een verandering, ik voel het!

JOHN: Ik hoop het.

MARIEKE: Ik ga even kijken of Brenda zich al losgekoppeld heeft van de koffieautomaat en dan kijk ik meteen de toiletten even na. Tot zo! *(gaat af)*

(John zucht nog eens diep, hij staat geconcentreerd naar de computer te kijken als er een man met een grote koffer de lounge binnen komt lopen die zenuwachtig om zich heen kijkt en onnodig een paar keer op de bel drukt)

JOHN: *(kijkt de man glimlachend aan)* Goedemorgen, kan ik u helpen?

HANS: *(gehaast)* Ja, dat zou fijn zijn.

JOHN: *(pakt formulieren er bij)* U wilt een kamer?

HANS: Nee, ik wil een brommer. Ja, natuurlijk wil ik een kamer, dit is toch een hotel?

JOHN: *(doet net of hij hierom moet lachen)* Ha ha, daar heeft u een punt. Mag ik uw naam?

HANS: Eh...van den Berg.

JOHN: Voornaam?

HANS: Ha...Herman.

JOHN: Prima, Herman van den Berg, als u dit formulier wilt invullen, adres, telefoonnummer, geboortedatum....

HANS: Sorry? En waar is dat voor nodig allemaal? Ik wil gewoon een politie....eh, kamer boeken en geef mij nou maar de sleutel, geen gezeur, ik heb een beetje haast....*(haalt diep adem en probeert rustiger te praten)* want iedereen heeft wel eens haast en ik nu dus ook.....een beetje.....

JOHN: Kalmte kan u redden, meneer.

HANS: Nee, ik denk dat een beetje tempo mij kan redden. *(sist)* Schiet alsjeblieft op!

JOHN: *(wantrouwend)* Is er iets aan de hand?

HANS: Nee hoor, er is niets aan de hand. *(hij haalt een stapeltje bankbiljetten uit zijn binnenzak en legt die op de balie)* Nu graag een kamer, zonder al dat gezemel.

JOHN: U wilt contant betalen?

HANS: Kan niet?

JOHN: Ja, jawel, maar...

HANS: Nou dan. *(hij schuift het geld naar John toe)* Hoeveel?

JOHN: *(beetje benauwd)* Voor een kamer?

HANS: Nee, voor een broodje bal, ja, voor een kamer, achteraan in de gang, trap in de buurt, geen roomservice. *(smijt nog wat geld op de balie)*

JOHN: Meneer, ik geloof dat al dat geld niet helemaal koosjer is...

HANS: Het zijn gewoon euro's. *(buigt zich naar John toe)* Luister vriend, hier ligt waarschijnlijk het driedubbele van wat jij normaal voor een kamer vraagt, dus ik zou het wel weten als ik jou was. Sleutel!

(John en Hans kijken elkaar strak aan)

HANS: Ik kan ook het volgende hotel pakken dat ik tegenkom....

JOHN: Ik dacht dat u haast had?

HANS: In dat andere hotel zijn ze misschien wat vlugger van begrip.

JOHN: Er is niks mis met mijn begrip, meneer van den Berg, als dat tenminste uw echte naam is.

HANS: Waarom zou dat niet mijn echte naam zijn? Er zijn zoveel mensen die van den Berg heten.

JOHN: Ja, maar van u geloof ik het niet zo.

HANS: O nee?

JOHN: Nee. Kunt u het bewijzen?

HANS: *(houdt een van de biljetten onder Johns neus en wijst aan)*
Zeker! Hier staat mijn naam op, zie je wel? Van den Berg.

(na nog een korte stilte gebeurt alles nu heel snel; John neemt een besluit, graait het geld bij elkaar en een sleutel van het rekje en geeft die aan Hans)

JOHN: Kamer 7, daar die deur door, achteraan rechts.

(Hans grijpt de koffer en loopt snel weg. Hij loopt Brenda ondersteboven die terugkomt met haar koffie. John harkt het geld bij elkaar en stopt dat gehaast in een kistje onder de balie)

BRENDA: Ah, nee hè?

JOHN: *(schrikt)* Wat is er?

BRENDA: Die man, hij loopt dwars door me heen. Kijk nou, koffie gemorst, verdikkeme. *(ze draait zich om en loopt weer terug)*

JOHN: Waar ga je heen?

BRENDA: Ja, een nieuw bakkie halen natuurlijk. *(ze loopt weg)*

JOHN: Brenda! Het moet wel worden opgeruimd!

BRENDA: *(draait zich om)* Wie was dat trouwens?

JOHN: Wie?

BRENDA: Die man.

JOHN: Een nieuwe gast.

BRENDA: Rare man.

JOHN: Hoezo?

BRENDA: Nou, hij rént naar zijn kamer, hij houdt die koffer vast alsof het zijn verloofde is en hij betaalt cash.

JOHN: Hoe weet je dat?

BRENDA: Die bankbiljetten?

JOHN: *(paniekerig)* Welke bankbiljetten?

BRENDA: Op de grond, naast de balie.

JOHN: *(duikt naar de grond om een paar bankbiljetten op te rapen)*
Haal je nog even een doekje over die vlek? *(als hij weer staat,*

ziet hij dat Brenda al weg is)

(John in zichzelf) Niet te geloven.... (pakt een doekje en gaat zelf aan de slag met de koffievlek op de grond) effe een bakkie, dat is het enige wat ze doet, wat een draak, wat een portret, een ellendig varken is het! Een lui, ongezellig stuk....tante Mie!

(opeens staat tante Mie voor zijn neus; een figurant zet haar koffer neer en gaat weer af)

TANTE MIE: Nou, lieve jongen, wat een ontvangst is dit nou toch. Ik mag wel hopen dat je het niet over mij had.

JOHN: *(staat op)* Nee, nou, echt niet, hallo tante Mie, sorry voor....ik wou alleen.....

TANTE MIE: Grapje, lieve jongen, neem het leven nou eens niet zo serieus. Daar is het veels te kort voor. Geloof mij nou maar, ik ben 87 en ik geniet van elke dag! Waar is mijn lieve nicht?

JOHN: Die komt er zo aan. Hoe gaat het met u?

TANTE MIE: *(zet haar spullen naast het bankje)* Ouwer, maar niet gauwer. Ik kan m'n eigen rug nog wassen en dat kunnen mijn burens me niet allemaal nazeggen. Help effe met m'n jas. *(trekt met hulp van John haar jas uit)* Mijn overbuurvrouw zegt trouwens sinds vorige week helemaal niks meer.

JOHN: *(beleefd)* O, heeft u ruzie?

TANTE MIE: Nee, ze viel om tussen een beschuitje en een boterham met jam en die hebben we gisteren te grave gedragen. *(ziet Brenda aankomen)* Ah, Brenda, meid, werk je hier ook nog? *(pakt de beker met verse koffie van haar over en gaat op de bank zitten)* Fijn, dankjewel, niet te veel melk hoop ik. Nou, even uitrusten, m'n hart gáát tekeer!

(Brenda trekt een gezicht en draait zich om)

JOHN: *(loopt terug naar de balie)* Ho, Brenda, ga je nu de schoonmaakkar halen? De entree moet nog....

BRENDA: Straks, ik ga even koffie halen.

JOHN: Wat? Alweer?

(Brenda wijst verongelijkt op tante Mie die gezellig naar haar zwaait en ze gaat af)

TANTE MIE: Wordt helemaal niks met die meid, die zou ik eerst maar eens wegsturen. Het is hier ook nog niet echt drukker geworden, hè? Misschien toch die ouwe meuk van je vader eens naar het

schroot brengen, ja, voor mij is het best als ouwe taart zijnde, maar als je nieuwe gasten wilt.....

JOHN: *(schamper)* Ja, laten we alles eruit gooien, dan komen die nieuwe gasten vanzelf aanhollen, makkelijker gezegd dan betaald.

TANTE MIE: Is het een kwestie van geld?

JOHN: *(kijkt haar hoopvol aan)* Ja, we komen ernstig geld te kort.

TANTE MIE: *(neemt een slok koffie)* Jammer hoor.

JOHN: Ja.

TANTE MIE: Maar, als ik het goed heb, komen daar toch mensen aan. Nieuwe gasten.

(de heer Minnema is onopvallend gekleed; mevrouw heeft ook donkere kleding aan, maar wel met hoed en zonnebril en een grote sjaal. Ze wil duidelijk niet herkend worden)

JOHN: Goedemorgen, kan ik u helpen?

BERT: Goedemorgen. Wij hebben geen reservering, maar dat mag geen probleem zijn, hoop ik. De naam is Minnema, de heer enmevrouw Minnema.

JANET: Ja, dat ben ik, mevrouw Minnema.

JOHN: Welkom bij het Wilde Water, meneer en mevrouw Minnema....

JANET: Dat zijn wij. Wij zijn getrouwd.

BERT: Heel netjes.

JANET: Minnema.

BERT: Allebei.

JOHN: Ik heb voor u een tweepersoonskamer met badkamer en suite.

BERT: Prima.

JANET: Heel goed.

JOHN: Als u dan dit formulier voor mij in wilt vullen....

BERT: Voor ons samen?

JOHN: Eh...ja, uw gegevens zijn denk ik toch hetzelfde, adres, woonplaats....

JANET: Alles is hetzelfde.

BERT: Ja, zelfde adres.

(Bert en Janet lachen hier een beetje kunstmatig om en Bert vult het formulier in. Janet kijkt wat ongemakkelijk om zich heen en tante Mie knikt haar vriendelijk toe)

TANTE MIE: Mens, het is heerlijk weer, doe lekker die sjaal af en die hoed, veels te warm.

JANET: Nee hoor, lekker zo.

TANTE MIE: Ben je ziek?

JANET: Beetje moe.

BERT: *(tegen John)* Is het goed als.....mijn vrouw nu al naar de kamer gaat? Ze is een beetje moe van de autorit, dus als u al een sleutel voor ons heeft?

JOHN: Ja hoor, alstublieft, kamer 6, daar de deur door, een na laatste kamer.

JANET: Dank u wel. *(ze gaat snel af)*
(Bert gaat verder met het formulier)

TANTE MIE: Gezellig, dan zijn we burens, ik heb kamer 7. *(Bert knikt beleefd)*

JOHN: *(schrikt)* O, nou, nee, tante Mie, kamer 7 is bezet, toevallig, daar is net iemand in gegaan.

TANTE MIE: Nou, die haal je er dan maar weer gauw uit, want ik heb al sinds jaar en dag kamer 7. Ik wacht hier wel. Ik zit hier best.

JOHN: *(paniekerig)* Dat gaat niet.

TANTE MIE: Natuurlijk wel.

JOHN: Nee, echt niet, tante Mie.

TANTE MIE: Laat mij dan maar even met die mensen praten. Ik heb ze er zo uit.

JOHN: Weet u wat, lieve tante Mie? U krijgt kamer 5! Die laat ik door Brenda helemaal fijn in orde maken met een doosje chocolade en een....

TANTE MIE: Komt niks van in, ik wil alleen kamer 7.

JOHN: We zetten er een mooie bos bloemen in....

TANTE MIE: O ja? Die heb ik in al die jaren in kamer 7 nog nooit gezien. *(tegen Bert)* Let maar op, je krijgt van alles, maar bloemen, ho maar. *(Bert glimlacht beleefd)*

JOHN: Ik kan ook zorgen voor champagne...

TANTE MIE: Daar krijg ik altijd zo het zuur van.

JOHN: Lieve tante Mie....

BERT: Ahem, meneer, ik heb het formulier ingevuld. Is het zo goed?
Kamer nummer 6, hè?

JOHN: Klopt, ja.

BERT: Eh, als mevrouw die champagne niet hoeft, dan willen wij die
wel opdrinken?

JOHN: O, eh, ja, dat kan ook, champagne voor kamer 6 dan. Oh,
alleen uw handtekening nog.

(Bert zet snel zijn handtekening en wil weglopen met zijn koffertje. Op hetzelfde moment komt Hoyte Buurman aan met een rolkoffertje. Hij loopt steeds langzamer alsof hij tegen de wind in loopt. Hij zet zijn koffer neer en spreidt zijn armen en verspert zo de weg voor Bert)

HOYTE: Oei! Deze lounge is al een probleem.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto